Temps Ordinari - Vint-i-vuitè diumenge

Per Administrador el dg., 15/10/2017 - 09:00

Is 25,6-9
Fl 4,12-14.19-20
Mt 22,1-14

Jesús és a Jerusalem i l'ambient és tibant. Els "grans sacerdots i els notables del poble" continuen rebutjant acceptar la crida de Jesús a la conversió; aviat decidiran lliurar-lo als romans - una decisió que condueix a la seva pròpia destrucció. Jesús per la seva banda no es rendeix. Ell continua cridant-los al penediment, tot i que el seu ensenyament reflecteix la seva frustració per la seva ceguesa i duresa de cor.
Segons Jesús, Déu està preparant un banquet final per a tots els seus fills, ja que a tots els vol veure asseguts al seu costat gaudint per sempre d'una vida plenament feliç. Podem dir que Jesús va entendre la seva vida sencera com l'oferiment d'una gran invitació en nom de Déu a aquesta festa final. Per això Jesús no imposa res a la força, no pressiona ningú. Anuncia la Bona Notícia de Déu, desperta la confiança en el Pare, encén en els cors l'esperança. A tots els ha d'arribar la seva invitació.

El desig de Déu és que la sala del banquet s'ompli de convidats. Per això cal anar a les «cruïlles dels camins», per on camina tanta gent errant, que viu sense esperança i sense futur. L'Església ha de continuar anunciant amb fe i alegria la invitació de Déu proclamada en l'Evangeli de Jesús.

Quin és el punt clau d'aquesta paràbola? És aquest: tothom està convidat a la festa de noces. Per què és tan important aquest missatge?
En primer lloc, la festa no és només per a un grup selecte, un grup exclusiu que està "a favor" de Déu. Déu estima tothom.
En segon lloc, la festa no és només per a aquells que ho saben: molts arribaran a la festa al final sense adonar-se que anaven en aquesta direcció". L'amor de Déu és més gran que les agrupacions humanes.
I, en tercer lloc, els convidats són a la festa del casament perquè Déu els vol, no perquè puguem reconèixer-los com a "bons o dolents". L'amor de Déu és infinitament perdonador.
El banquet del cel està a l'abast de tot ésser humà, és el do de Déu, no està limitat pels nostres límits de partit o grup o església, i el seu perdó és més gran que tot el que podem imaginar. Aquest és el missatge impactant de l'evangeli d'avui.
El vestit de festa significa que hom vol estar allí i assumir els valors de la festa. Simbolitza el desig del cor d'adherir-se a Déu. L'home que no el du no se sent agraciat i agraït pel privilegi que se li confereix. No s'obre, no rep el do.

Senyor, amb quina facilitat ens estanquem en les nostres famílies, comunitats i institucions! Amb quina facilitat triem de no estar involucrats amb els altres i no deixem que altres persones s'involucrin amb nosaltres!
De tant en tant ens convides a sortir del nostre aïllament i a experimentar-nos a nosaltres mateixos com a part d'una comunitat que comparteix. Ens envies missatgers:

- algú ens demana que l'ajudem
- les necessitats d'altres ens interpel·len
- les desgràcies pròpies ens fan vulnerables i necessitats dels altres
- els problemes socials sacsegen la nostra seguretat
- la bellesa ens impressiona i ens fa sortir de nosaltres mateixos
- ...

Perdona'ns que ens enfadem amb els teus missatgers. Estem tan entestats a mantenir el nostre aïllament que els maltractem i fins i tot els matem.
Senyor, perdona'ns quan donem les teves benediccions per suposades o per merescudes. Quan 'anem tirant' de manera irresponsable o insensibles a les necessitats dels altres

Si mirem enrere ens adonem que sovint només hem estat posposant la necessitat del canvi. Si persistim en aquesta actitud ens estem condemnant a la foscor. Ajuda'ns a confiar en tu i a assajar de canviar, tot lliurant-nos a tu.

ETIQUETES
UNIVERSALITAT FESTA BANQUET